

km. Ost napadalne zagozde se je razširila v široko bojno črto.

Pred veliko odločilno bitko.

Haag, 2. junija. Avantna garda napadajoče nemške armade se je približala Parizu do 50 km. — Rotterdam, 1. junija. Sovražnik je obkolil Reims s treh strani. — Rotterdam, 2. junija. „Manchester Guardian“ piše: Položaj je kritičen in resen. Le protinapad more spremeniti položaj zaveznikom v korist. — Bern, 1. juni. Pariški časopisje razpravlja temeljito o ofenzivi in pravi, da je položaj resen. „Matin“ pričakuje veliko bitko na črti Noyon—Soissons—Chateau-Thierry. „Echo de Paris“ pravi: Foch mora varčevati z rezervami, ker imajo Nemci pripravljene še velike sile. — Bern, 1. junija. „Corriere della sera“ pravi. Če se tudi hitro utrdi fronta zaveznikov, se mora le zelo obzaložavati veliki umik, ki Nemce vzpodbuja. Barzini je brzojavil „Corriere della sera“: Zdaj se bijejo še za velike življenske žile, toda pripravlja se nečuvčen spopad: velika odločilna bitka.

Vojna na morju.

30.000 brutto-register-ton.

K.-B. Berlin, 30. maja. Našim podmorskim čolnom padlo je v zatvornem okolišju okrog Anglije zopet 30.000 brutto-register-ton sovražnega trgovskega ladjinega prostora kot žrtev. Od teh pripada edino 27.000 ton na račun od oberlajntanta Potziga poveljevanemu podmorskemu čolnu, ki je na zapadni obali Angleške, v Irskem morju in dovoznih črtah 7 parnikov in 2 jadernici potopil.

Šef admiralnega štaba mornarice.

9500 brutto-register-ton.

K.-B. Berlin, 30. maja. W.-B. Skozi naše podmorske čolne se je na severnem bojišču zopet 9500 brutto-register-ton sovražnega trgovskega ladjinega prostora potopilo.

Šef admiralnega štaba mornarice.

20.000 ton potopljenih.

K.-B. Berlin, 31. maja. Uradno. Novi uspehi naših podmorskih čolnov v Srednjem morju 5 parnikov, 9 jadernic z skupno 20000 brutto-register-tonami. Polno zasaden prevozni parnik čet od 5000 brutto-register-ton je bil iz varstvenega spremstva sestreljen.

Šef admiralnega štaba mornarice.

12 angleških ribičskih ladij od podmorskega čolna potopljenih.

K.-B. London, 3. junija (Reuter). Iz Belfosta se brzojavi, da je neki nemški podmorski čoln v četrtke zvečer napadel na morski obali grofovine Down celo brodovje majhnih ribičskih ladij. Posadkam se je zaukazalo, prestopiti v resilne čolne. Nato je jelo kar deževati krogelj na ribiške ladje. Od 30 do 40 ladij jih je bilo 12 potopljenih. Ostali del se zamore zahvaliti le okolščini, da je bil podmorski čoln pri svojem delu oviran in se je radi tega moral pod vodno površino spustiti.

Čez 29.000 ton potopljenih.

K.-B. Berlin, 4. junija. Eden naših podmorskih čolnov pod vodstvom kapitanlajntanta Wernerja na zapadnem delu Kanala na obalu zapadne Angleške pet parnikov z čez 29.000 brutto-register-tonami potopil.

Politični utrinki.

Brenčičeva podlost.

Miha, sedaj se potepaš okrog po Halozah in bluješ v svet tvoje jugoslovanske

znanosti spuheljske univerze. Ker si pa ne upaš med zavedne može, skrivaš se sedaj raje pod faroška ženska krila, kajti edino tam najde tvoja inteligenca še kako oporo in to pri farskih tercijalskih in trebušastih črnih gospodih. Tam se ti nudi prilika, tvoje prisvojene jugoslovanske norčije razprodajati. Podaj se rajši vendar med može, ti spuheljski filozof in akademik. Cerkev in prižnica po tradicijah katoliške vere ni mesto za pretresovanje politike. Nam ji sicer vseeno: če se počutiš tam bolj varnega, nadaljuj torej s tvojimi burkami.

Ugoden vetrič.

Karl Trstenjak iz Slovenj Gradca, ki se je pri tistem kravatem taboru „jugoslovanskih“ veleizdajalcev pojavil kot politični strankar, ne pa kot zastopnik c. kr. vlade za preprečenje spopadov, dobil je nakrat telegrafično „maršruto“ na severni Gradec, kjer dobi radi svoje nekaj prevroče jugoslovanske simpatije mirze obkladke na glavo. Srečno rajžo, gospod Trstenjak!

Avstrijski Italijani proti izdajalcu dr. Conci radi izdajaleškega shoda v Pragi.

Kakor že v predzadnjem listu poročano, udeležil se je istega sramotnega veleizdajalskega shoda v Pragi tudi znan južno-tirolski klerikalni kričač dr. Conci. Zastopal je baje avstro-italijanski narod na shodu od česar sicer ljudstvo samo nič ni vedelo, ker se mu je sedaj na tako krasen način zahvalilo. V resoluciji oboja ljudstvo njegovo udeležbo na praških slavnostih in tudi njegove izjave. Oni odklanjajo vsako politično dejstvo, ki bi njih stališče nasproti vladi oškodovalo in zagotavljajo ministerskemu predsedniku svojo udanost do države in vlade ter smatrajo Concija za veleizdajalca domovine, enakega drugim našim „jugoslovanskim“ zločincem.

Konec češko-slovaške brigade v Rusiji.

K.-B. Moskva, 29. maja. Vstaja češko-slovaških čet, ki se jih vozi v Wladiwostok, da se jih prepelje na francosko fronto, končala je s ljutimi spopadi z v Pensi stoječimi sovjet-četami. Čeho-Slovaki so se proti od rudače garde zaukazane razoroženju trdovratno upirali. Pooblaščenec za vojno, Trocki izdal je na vse železničarske organizacije vzboda brzojav, v katerem prepoveduje prevažanje omenjenih čet na sibirskih železnicah. Povelje pravi nadalje, da se mora vse oborožene Čeho-Slovake, ki padejo v roke rudači gardi, na mestu postreliti. Da se prepreči vstašem vsako napredovanje proti vzhodu, in da se jih odreže od vsakoršne zveze, je več železnice svoj promet ustavilo, tako črto Pensa-Rusajewka in Ufa-Omsk. Vstahi razvijajo odločen upor, pri čemur so dosegli v večih bojih čez državne čete zmago. — To so sadovi Masaryka, Pivka in drugih zločinskih veleizdajalcev in to pomeni podaljšanje nečloveškega prelita krvi. Ponosni so lahko slovanski ljudski zastopniki na sadove svoje politike. Veleizdajalce so vzgajali in nesramne veleizdajalce še naprej vzgojujejo.

Tedenski pregled.

Štajerske vesti.

Napadi na župana Ornig. V enem zadnjih števil „Slovenskega naroda“ napada znani slepič in demuncijant župana Orniga. Mi bi, kakor tudi gospod Ornig, reagirali na „slepicevo“ čvekanje, a vemo, da ni normalen. „Bog daj norcom pamet“ je stari štajerski izraz.

Hiša oplenjena in šestletni deček potopljen. V Čakovcu, občina Sv. Juri na Ščavnici, vrnilo se pri posestniku Antonu Rantasa, medtem ko so se domači v cerkvi nahajali, roparji v stanovanje. Da pa preprečijo izdajo, vrgli so zločinci 6 letnega dečka,

ki je bil sam doma v zraven hiše nahajajoč se 12 metrov globok studenece. Ko se je vrnila mati domov, našla je prej zaklenjena vrata odprta, v stanovalni sobi vse premetano ka plavajoče na površini vode, katero je zamogla s pomočjo sosedov iz vode potegniti. Zločincem se še ni moglo priti na sled.

Nečuvčen zločin. Iz Ormoža se poroča: Ob Dravi pri Vratnem blizu Ormoža na Hrvaškem zgodil se je strašen zločin. Dva istrska mladeniča Angelj Zerjal iz Boljunca in Fran Miklašević iz Rakitoviča sta nakupila v občini Vinica nekaj koruze in fižole, ter se napotila k Dravi, da bi se prepeljala v čolnu v Ormož. K njima je prišel neki mladi mož in ju vprašal, kaj čakata. Ko sta povedala, je rekel, da ju lahko on prepelje čez Dravo. Prišel je še drugi in dogovorili so se, da ju za 70 kron prepeljejo preko Drave. Ko sta bila v čolnu, sta opazila, da se peljeta proti Strmcu in ne proti Ormožu. Na nekem otoku sta čolnarja prisilila Istrana, da izstopita, da pride po nju drug čoln. Zahtevala sta nato 100 K za prevoz. Ker nista hotela, je eden čolnarjev pograbil Miklaševića in ga vrgel na tla. Zerjala pa je pograbil drugi in mu vzel 150 K. Potem sta odšla v gozd in nato se odpeljala v čolnu. Pozneje sta se vrnila in prisilila Istrana v čoln. Sredi vode pa sta vrgla oba iz čolna. Miklašević se je vtopil, Zerjal, ki zna dobro plavati, pa se je rešil, svedea z veliko težavo. Orožniki so prijeli oba zločinca drugi dan. Pišeta se Anton Horvat in Jurij Umek iz Vratna. Pravi se, da se pogreša še tudi 5 žensk, begunkinj, ki so tudi šle na Hrvaško in se niso več nazaj podale na postajo Ormož.

Sv. Lenart v Slov. ger. Pri nas umrl je distriktni zdravnik dr. Tiplič.

Iz vlaka padel je med Trbovljami in Zagorjem nek ruski vjetnik in se ubil. — Res se je čuditi, če se vidi, kako se morajo danes naši vojniki voziti. Mrgoli jih vse polne na strehi vagonov vsled pomanjkanja prostorov.

Oražnik utonil. V Gaberju blizu Celja, pri kemični fabriki našli so te dni truplo žandarja Ignacija Kraner iz Vojnika. Dosedaj še ni dognano, ali se je zgodila nesreča, ali kak zločin.

Grazna smrt otroka. V Zgornji Hudinji pri Celju igrala se je hčerka kmetice Frančiške Kmecl z drugimi otroki na njivi. Zakurili so si otroci ogenj, mala Kmecl prišla je preblizu ognja in naenkrat je bila vsa v plamenu in nesrečni otrok je zgorel.

Bogat tatinski plen. Pretekli teden vlomil je v Ptuj neki vojak s ponarejenim ključem v trgovino Hoinig in ukradel svila v vrednosti 6000 kron. Ali sreča, ki ga je s prva štitala, zapustila ga je, ko je korakal proti svojemu cilju. Nasproti mu je prišel ptujski stražovodja gosp. Franc Marinz, ki ga je hotel vstaviti. Ali tat se mu je izmuznil, pustil blago pasti in v temi zbežal.

Boj z vojnovjetnici Rusi. Iz Voitsberga se poroča: Dne 26. p. m. ob 2. uri ponoči hotel je 25 let stari vojni invalid Maks Scherz s svojo 17-letno nečakinjo Friedo Reif iz Gallmannsegga izlet na Speikkogel napraviti in korakala sta proti arednji koči. Na njej, ki je lastnina gozdarske direkcije Lankowitz, opazil je Scherz, da je bila kočica, ki ni nikdo v njej bival, vlomljena. Ko je korakal proti Gleinalpi, opazil je tik nekega gozda dva vojnovjeta Rusa z neko veliko balo na trati sedeti. Scherz smatral je ta dva vojna vjetnika za vlomilca in je tekel v kočico nazaj, se oborožil z lovsko puško ter zažugal vojnina vjetnikoma, naj mu sledita. Po energičnem ukazu šla sta vojna vjetnika kakih 400 korakov proti kočici; eden Rusov vrgel je balo v stran in zbežal. Da pa se napravi drugemu beg nemogoč, držal je Scherz Rusa trdno za hrbtom. Ko pa sta napravila komaj 20 korakov, obrnil se je ta bliskovito in zahodol Scherza z nožem v prsi. Nastal je boj, pri katerem je zadal vojni vjetnik Scherza

z nožem se on sunkel v trebuh, drugi v vrat in dva na glavo. Tudi Reif, ki je tekla Scherzu na pomoč in z alpsko palico udarila Rossa po glavi, prebodel je vojni vjetnik levo nogo in ji zadal z nožem tudi krepek sunkel v hrbet. Vojni vjetnik je nato tudi zbežal. Komaj sta se privlekla Scherz in Reif k svojem, kjer sta ves dogodek naznanila telefonično orožnikom. Ko so ju za silo obvezali, odpeljali so težko ranjena v javno bolnišnico v Voitsberg. Stražmojstrima Joh. Pöbinger in Kristofu Horschka se je posrečilo vdomolca aretirati. Zločinca sta vojnovjeta Rusa Feodor Rischhof in Jak. Tatari-nof.

Koroške vesti.

Pežar. Iz Ober-Vellach-a se poroča: V noči dne 24. p. m. zgorel je mlin Tomaža Kreuzer. Požaru je padlo tudi 4000 meterskih stotov koruze, lastnina občine Villach v St. Martinu tereraja kot žrtev. Drugo čisto se je zamoglo še pravočasno rešiti. Tudi največji del mlinске oprave je zgorelo. Vzrok požara prihaja najbrže od vročih strojev.

Izpraznjenje mesne zaloga. Iz Maria Roisach se piše: V noči 1. t. m. vlomilo se je pri posestniku Antonu Seifriedu v Brachbergu v mesno zalogo in približno 150 kg prekajenega svinjskega mesa v vrednosti 4000 K iz nje ukradlo. Na sumu je hlapec Johan Stifter, ki je bil leta 1913 pri Seifriedu uslužben in ki služi sedaj pri tvrdki Hirschler pri Sv. Andraju; Stifter je že med časom svojega službovanja pri Seifriedu mast, meso in žito kradel ter bil 14 dni pred vlomom pri njemu na obisku. Seifried ga takrat ni javil sodnji in ga je samo iz službe spodil. Pri Stifterju izvršeni orožniški hišni preiskavi našlo se je na podstrežju deloma v skafu deloma v nekem zaboju shranjenih deset večjih kosov prekajenega svinjskega mesa, ki ga je ukradel pri Seifriedu.

Srčna doklica. Posestniške hčeri Ana in Fani Steiner in Maria Pönholzer peljale so se pred kratkim, ko so se od železniške postaje Weissenstein-Kellerberg pri prevozu v nekem tolnu čez visoko idočo Dravo. Nankrat padla je Pönholzer v valove. Srčna skočila je Ana Steiner za njo in jo je z velikim trudom rešila pred potopom.

Razno.

Izjave domobranskega ministra. Iz Dunaja se poroča od 24. t. m. Domobranski minister je podal odgovor na razne interpelacije in izjavil: Določbam o opravičilen postopanju proti armadnim pripadnikom, ki se vračajo iz vojnega vjetništva, niso podvrženi vojaki, ki so v padcu Przemysla spadali k trdnjavski posadki. Vojaki, ki so se od začetka vojne prepirali v ognju, se v dveh rokih umaknejo s fronte in bodo po tri mesece do deljeni vezbalnim četam kot instruktorji. Zah-tevi, da bi se edini sinovi kmečkih starišev umaknili s fronte, ni mogoče zadostiti. Kar se tiče neizvršenih dovoljenih oprostitev, je domobransko ministerstvo s posebnega ozira vrednih slučajev vsak čas pripravljeno, da stavi, če je reklamirani na fronti, pristojnemu vrhovnemu armadnemu poveljstvu pred-log za oprostitev. — Glede podaljšanja za-časnih oprostitev izjavlja minister, da se na splošno črnovojniki starejših letnikov in za službo na fronti nesposobni vseh letnikov in za nedoločen čas odpušajo. Črnovojniki mlaj-ših letnikov se pa morejo iz vojskih razlo-gov oprostiti le za kratek čas, in sicer za 3 do 4 mesece.

Ukrajinci proti Rumuniji. Kijevski listi po-ročajo: Ukrajinski ministriški predsednik Lizogub in trgovinski minister Gutnik izdala sta odlok, s katerim se prepoveduje izvoz blaga v Rumunijo in Besarabijo, katero so si osvojili Rumuni, ker ne obstojajo politične in gospodarske zveze med Rumunijo in Ukra-jino.

Pariški otroške bolnice. Odkar so strelja-hi Nemei z orjaškimi kanoni na Pariz, se polnijo v resni meri otroške bolnice v Parizu. Vzrok otroških bolezni je večidel prehlaje-

nje. Otroke se je namreč skrivalo pred straš-nimi kroglijami po kletah in so se v njih prehladili. Mala deca boleha posebno za bronhitis-boleznijo ker jo večkrat iz zibelk naglo nesejo v podzemeljske prostore. — In vendar še vojni kričaji na Francoskem in Angleškem ne nehajo.

Za časa vjetništva se ne priznava dokla-da hrabrostne svetinje. Strefleur poroča: Z odlokom c. in kr. vojnega ministerstva z dne 2. aprila t. l. se ne priznava za časa vojnega vjetništva doklada hrabrostne svetinje.

Podrobnosti o roparskem umoru na Dunaju. Kakor smo v zadnji številki poročali, bila je v hotelu Bristol na Dunaju umorjena usluž-benka tržaške baronice Vivante, gospa Carl. Morilec jo je dušil in večkrat zabodel ter ubil z nekim topim predmetom, kakor kažejo poškodbe na telesu. Potem je odprl hranil-nico in je vzel iz nje 400 tisoč kron, last baronice Vivante. Zapri so takoj nečaka ba-ronice, zavarovalnega uradnega Emila Da-vida in neko njegovo uradno koleginja, ki se je nahajala pogostoma v njegovi družbi. David je odločno tajil in je skušal dokazati svojo nedolžnost a se mu ni posrečilo. Polici-ja poizvedovala je naprej in se ji je posre-čilo ugotoviti Davidovega sokrivca. Po izja-vah tega moža je sedaj dokazano, da je Emil David res morilec. Morilec David je rojen v Milanu in je že kot otrok prišel v Trst, kjer je bil vzgojen. Obiskal je realko in nato ab-solviral trgovsko akademijo na Dunaju. Po-zneje dobil je službo pri neki veliki eksport-ni tvrdki v Hamburgu, ki ga je poslala v Buenos Aires. Ko se je vrnil v Avstrijo, je vstopil najprej pri brnski podružnici neke velike zavarovalnice, od koder je bil pted 8 leti prestavljen h glavnem ravateljstvu na Dunaj. Poročil se je z gospodično Elzo D. iz ugledne tržaške rodbine. Njegove premo-ženjske razmere so bile ugodne. Imel je 700 K mesečne plače, poleg tega je dobival od svojega strica barona Vivante in posebno od baronice manjše in večje vsote. Imel je tudi prhranke. Obedoval je v vojni kuhinji, večerjal pa vedno pri stricu.

Cesar upa na svir. Kakor se poroča je Njeg. Veličanstvo cesar pri sprejemu ljud-skih zastopnikov alpskih dežel izrazil tudi upanje, da se mu bode posrečilo v bližnji bodočnosti skleniti splošen mir.

Dva vola za 19480 K. Mesar Franc Lickl in Gradec, Jakominigasse, dobil je od vnovčevalnice goveje živine dva vola iz Hr-vaškega, ki sta stala 19480 K. Kaj se je v mirovnih časih dobilo za ta denar? Lepo po-sestvo z mnogo živine?

Kake peceni je v Švicl. Pri nas pada vred-nost denarja od dne do dne; z zameno za drugo blago dobis morda še tupatam kaj ma-lega, če pa hočeš blago plačati z denarjem, ga pa ne moreš preplačati. Priprost obed — pišejo listi — s koščkom govedine, ki je pred vojsko veljal komaj 1 K 50 v, stane danes v Pragi 24 K. V boljših hotelih stane hrana s stanovanjem 50 K na dan, a to je znižana cena samo za stare znance. Ob ta-kih razmerah moramo smatrati Švico za baj-no deželo. Če bremo švicarskih listov inse-rate, se čudom čudimo. Prvorstni hoteli na Štirikantonskem jezeru kličejo na obisk in javljajo, da stane v njih celodnevna hrana s stanovanjem vred 6—7 frankov. — Podobno nizke cene so pri obleki. Moderno žensko krilo iz pristne volne stane 85 do 225 fran-kov. Poletenski plašči 75 do 100 frankov, svilnate bluze 22 frankov. — Srečne dežele, v katerih ima denar še svojo veljavo.

Epidemija na Španskem. „Temps“ poroča, da je izbruhnila na Španskem epidemija, na kateri je obolelo v Madridu 80.000, v Barceloni pa 20.000 do 30.000 oseb. Zdravniki še niso dognali, kaj jo povzroča. Umri na tej bolezni še ni nihče, dasi zelo ovira promet. Tudi španski kralj je obolen na njej.

Vesti o Clemenceau. Zürich, 1. junija. Clemenceau je naprosil Focha, naj mu na-tačno poroča o katastrofi pri Aisni. V Pa-rižu se pripravljajo, da mesto zapuste, če bo trebno. Arhive že zbirajo in spravljajo sku-

paj; uradništvu so naročili, naj se pripravi za odhod. Včeraj je zboroval ministriški svet, o katerem se nič ne poroča. Danes sta se posvetovala Clemenceau in angleški velepo-slanik. Parižani kolnejo čez Angleže, ker so odgovdale njih rezerve. — Reuter poroča, da je Clemenceau preklical vse dopuste iz-vzemši dopustov bolnikov.

Podpisovanje 8. vojnega posojila je dol-žnost vsakega zavednega Avstrijca, po-sebno pa vsakega somišljenika „Štajer-čeve“, patrijotične, državi in cesarju . . . zveste stranke. . . . Kdor podpisuje 8. vojno posojilo, bori se za gotovo zmago na zunaj in v za-ledju. . . .

Gospodarske stvari.

Označba — sredstvo za zvišanje pridelkov naših vinogradov.

Pač nobenemu kmetovalcu ne pride na misel, da bi redil v svojem blevu kravo, ki ne doji, ali svinjo, ki se ne debeli. Toda koliko vinorejcev je pa, katerim se prav nič čudno ne zdi, da z vsjo skrbnostjo obrezujejo, privezujejo, okopavajo in škropijo trte, ki še niti grozda niso obrodile. Tej nebriznosti je pač vzrok le ta, ker posestniki ne vedo, koliko jalovih trsov imajo. Ako bi bilo splošno znano, da je včasih takšnih jalovih četrtina, ali celo tretina vseh trt, bi se vendar stvar bolj uvaževala.

Vzrok neplodnosti nekaterih trt je očividen. Poleg hirajočih ali trt — osipalk, čijih grozdijske kmalu po cvetu spremine, viličastih in divjih trsov je pa tudi jalovk, ki se krepko razvijajo in bujno rastejo. Da ne-katere stare trtne vrste, kakor zeleni velitinec, žlathina ali graševina, k temu nagibajo, vtegne biti vzrok njih ostarelost ali dorodnost. Da so se nekatere trte že izrodile, je bilo krivo tudi prejšnje neprimerno grobanje, morda se je ta prikazen tudi pospeševala, ker so se jemale za pomnoževanje predebele trte. Srednje debele rozge so navadno najplodnejše.

Označba ima namen, da se izločijo trte od nada-nega pomnoževanja ki so jalove ali pa ne pokrijejo pridelovalnih stroškov. Pri današnjih visokih mezdah in nezmernih cenah za različne snovi bi bilo pač nes-miselno, da bi se trtili za takšne zajede čas in denar. Neverjetno bogati pridelki nekaterih vinogradov ob Renu ali na Štajerskem nam kažejo, kako upliva umno obdelovanje na plodovitost. Kmetijske kulture ki potre-bujejo mnogo dela, se bodoje pri silni konkurenci pri-hodnjih let le tedaj obnesle, ako se bodoje brezdvomno primerno obrestovale.

Natančna označba, kakor se mora izvrševati v poskuševalnih nasadih, potrebuje seveda precej dela, katerega ne morejo zmagovalci naši itak že preobloženi vinorejci; vsekako se pa že znatno zboljša nasad z manj zamudnim in vsakomar mogočim izbiranjem trt.

Takoršno postopanje bi bilo na kratko sledeče:

Prad vsem se označijo vse one trte, ki so izredno rodne; v drugi vrsti se pa tudi posebej zaznamijo roz-ge, ki rodijo posebno sladko grozdijske. Kakor nas iz-kušnja uči, olajšajo nam to delo nekateri trtni znaki. Tako na primer imajo posebno zeleno-oljnatni zeleni velitinec in „Neuburger“ ter modri portugizec, ki ob-drži še v jeseni zeleno listje, navadno slajše grozdijske nego povprečne trte. Nadalje bi se lahko pri označbi oziralo na izbiro trt, ki imajo posebno čdorno silo zoper trtne beleznj. Šaš v tem oziru vtegne kateri vino-gradnik, ki je posebne opazovnlne zmožnosti, kaj us-pešnizga doseči. Pri žitorej so s takšnimi poskusi vzgojili vrste, ki kljubujejo sneti in rji.

Najpriprostejši način označbe je, da se razvežejo one trte, ki so dotično leto bogato obrodile. Ker se pa na ta navadni način lahko pripeti, da se označi trta, ki je sicer že več let počivala in samo letos obrodila, ali trta, ki toliko rodi, da v malih letah pogine, je naj-boljši način označbe oni, ki obsega dobo vsaj treh let. Smo li označili katero trto tri leta zaporedoma kot rod-no, potem je sploh lahko smatramo za rodno.

Upoštevati se morejo tedaj le takšne označene trte, ki so zdržale nekaj let. Dasiravno vsakdor rad kaj iznajde, podamo vendar nekaj zkušnenih označil.

Ako je trtno kolje dosti močno, priporoča se, da se zaznamo z oljnatno barvo in se označijo rodne trte eno leto z rdečo, potem z zeleno ali modro oljnatno barvo. Sigurneje so v obče označbe na sami trti. Dobro služijo na primer obročki iz pocinkane železne ali me-dene žice razne debelosti, svinčene ploščice i. t. d. Kdor je posebno vstena ali hoče več let opazovati, rabi na trto pripete pocinkane ploščice. Ako se vsako leto označijo rodne trte, da se ploščice na določenem mestu zadržajo, odrezajo ali prevrtajo, posname se lahko iz tega uspehi trte za nekaj let. V slabih vinskih letih je pa